

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w W. wniósł w dniu 19 lutego 2016 roku pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, domagając się zasądzenia od pozwanej B. K. (1) kwoty 1 604,90 złotych, w tym:

- kwoty 1 396,40 złotych tytułem kapitału wraz z odsetkami umownymi w wysokości 4-krotności stopy procentowej kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od dnia 30 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty;

- kwoty 148,50 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek umownych w wysokości 4-krotności stopy procentowej kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym za faktyczne opóźnienia w spłacie rat należności głównej liczonymi za okres od dnia 09 października 2014 roku do dnia 29 grudnia 2015 roku;

- kwoty 60,00 złotych tytułem opłat windykacyjnych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Wnosił ponadto o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej B. K. (1) zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie do rozpoznania.

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w W. w toku procesu przed Sądem Rejonowym w C. podtrzymał żądanie pozwu.

Pozwana B. K. (1), prawidłowo zawiadomiona o terminie rozprawy, nie zajęła stanowiska w sprawie, nie złożyła żadnych wyjaśnień i nie wniosła o rozpoznanie sprawy pod swoją nieobecność.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. K. (2) oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w dniu 26 sierpnia 2014 roku zawarli umowę pożyczki nr (...) w drodze elektronicznej, po zarejestrowaniu się B. K. (1) na stronie internetowej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W., pod adresem (...)

W dniu 26 sierpnia 2014 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w ramach przyznanego limitu pożyczkowego udzielił B. K. (1) pożyczki w wysokości 1 400,00 złotych. B. K. (1) zobowiązała się do zwrotu pożyczki wraz z opłatami oraz odsetkami w przypadku zwłoki w spłacie pożyczki, w terminie do dnia 25 września 2014 roku.

W przypadku opóźnienia w spłacie pożyczki zobowiązała się do zapłacenia odsetek za opóźnienie w wysokości 4-krotności stopy procentowej kredytu lombardowego NBP. Ponadto, zgodnie z umową, pożyczkodawca uprawniony był do obciążenia pożyczkobiorcy kosztami pierwszego wezwania do zapłaty w wysokości 35,00 złotych, drugiego w wysokości 45,00 złotych oraz trzeciego w wysokości 55,00 złotych, które mogły zostać do niego wysyłane w formie korespondencji na adres zamieszkania pożyczkobiorcy lub w formie SMS i emailem (bezsporne).

W związku z brakiem spłaty przez B. K. (1) z tytułu zaciągniętej pożyczki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wystosowała do pozwanej monity na łączną kwotę 60,00 złotych (bezsporne).

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. została przeniesiona na G. (...) spółka

z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w W. (bezsporne).

Zadłużenie B. K. (1) na dzień 19 lutego 2015 roku wyniosło 1 604,90 zł, w tym kapitał-1 396,40 zł, skapitalizowane odsetki umowne w wysokości 4-krotności stopy procentowej kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym liczone od kwoty 1 400,00 zł za okres od dnia 09 października 2014 roku do dnia 29 grudnia 2015 roku w kwocie 148,50 zł oraz opłaty manipulacyjne za czynności windykacyjne związane z opóźnieniem w spłacie pożyczki-60,00 złotych (bezsporne).

B. K. (1) nie spłaciła dotychczas zadłużenia wynikającego z umowy pożyczki nr (...) zawartej w drodze elektronicznej (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie zebranych w sprawie dokumentów, których prawdziwość nie budziła wątpliwości sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje w zasadniczej części na uwzględnienie.

Bezspornym w niniejszej sprawie jest, że pozwana B. K. (1) zawarła z poprzednikiem prawnym powoda - (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. umowę pożyczki nr (...) w drodze elektronicznej na kwotę 1 400,00 złotych, której dotychczas nie spłaciła. Zgodnie z umową od niespłaconego kapitału powodowi przysługują odsetki umowne w wysokości 4-krotności stopy procentowej kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym. Zgodnie z umową spłata zadłużenia miała nastąpić do dnia 25 września 2014 roku.

Dochodzona pozwem kwota stanowi sumę niespłaconego kapitału umowy kredytu – 1 396,40 złotych, skapitalizowanych odsetek umownych liczonych od kwoty 1 400,00 złotych za okres od dnia wymagalności, tj. 09 października 2014 roku do dnia 29 grudnia 2015 roku w kwocie 148,50 złotych oraz kosztów czynności windykacyjnych w łącznej wysokości 60,00 złotych.

Niewątpliwie, w świetle zawartej między stronami umowy pożyczki, roszczenie powoda uznać należy za zasadne w zakresie kapitału, skapitalizowanych odsetek umownych i kosztów monitów. Wysokość niespłaconej pożyczki wynosi 1 396,40 złotych, zaś skapitalizowanych odsetek umownych 148,50 złotych oraz kosztów czynności windykacyjnych w łącznej wysokości 60,00 złotych. Za zasadne uznać należy również żądanie powoda zapłaty odsetek umownych od kwoty niespłaconej pożyczki od dnia 30 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty. Zgodnie bowiem z art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności.

Uwzględniając powyższe, sąd zasądził w pkt I wyroku od pozwanej B. K. (1) na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna w W. kwotę 1 604,90zł, z tym że kwotę 1 396,40 zł z odsetkami umownymi w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, nie wyższymi niż stopa odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 30 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty w pozostałym zakresie oddalając powództwo, o czym orzekł w pkt II wyroku.

Oddalając częściowo powództwo tj. w zakresie żądania odsetek ustawowych od kwoty czynności windykacyjnych - 60,00 złotych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, sąd miał na uwadze, że umowa pożyczki regulowała jedynie kwestię wysokości opłat za wezwania do zapłaty. Nie regulowała ona natomiast kwestii możliwości żądania odsetek od w/w kosztów, zaś jedynie odsetki w przypadku opóźnienia w spłacie pożyczki w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym.

W tym miejscu należy wskazać, iż podstawa do naliczania wynagrodzenia

w postaci odsetek, a także kosztów wezwań do zapłaty nie jest tożsama. Odsetki stanowią bowiem wynagrodzenie za czas korzystania z kapitału, bądź też stanowią sankcję cywilną za brak zwrotu tych środków w umówionym terminie. Wezwania do zapłaty zaś są natomiast próbą monitowania dłużnika, które ma doprowadzić do spłaty należności. O ile

odsetki kapitałowe i odsetki za opóźnienie liczone od należności głównej, mogą stanowić i często stanowią źródło dodatkowych korzyści dla uprawnionego, o tyle żądanie ich od kosztów prowizji i wezwań do zapłaty, czyli tzw. „czynności przygotowawcze”

i czynności podjęte w celu odzyskania długu, w ocenie sądu stanowić ich nie mogą, jako sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i łamiące dobre obyczaje. Ponadto powód nie wskazał, co jest podstawą dochodzenia powyższych należności, z jakiego zapisu umownego oraz zdarzeń faktycznych one wynikają.

Sąd zaś na podstawie załączonej umowy nie dopatrył się w jej treści zapisów mogących stanowić podstawę do obciążania pożyczkobiorcy dodatkowymi odsetkami, nie dokonując jednocześnie ich oceny co do zgodności z przepisami prawa. Tym niemniej rzeczą sądu nie jest dokonywanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń strony powodowej. To na stronie powodowej spoczywał ciężar wskazania, co jest podstawą dochodzonej należności, a jej uchybienie w tym zakresie skutkowało koniecznością oddalenia powództwa w tym zakresie.

O kosztach procesu, sąd rozstrzygnął w pkt III wyroku, orzekając w tym zakresie na podstawie art. 100 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem, w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań, koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.

W niniejszej sprawie, sąd uznał za zasadne zobowiązanie pozwanej B. K. (1) do zwrotu wszystkich kosztów, mając na uwadze, iż powództwo zostało oddalone w niewielkiej części. Strona powodowa poniosła następujące koszty: 30,00 złotych tytułem opłaty sądowej od pozwu oraz koszty zastępstwa prawnego z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 1.217,00 złotych, ustalone stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Pozwana B. K. (1), pomimo prawidłowego zawiadomienia o rozprawie, nie stawiała się na rozprawę, nie wносиła o rozpoznanie sprawy podczas swojej nieobecności i nie złożyła wyjaśnień na piśmie. W związku z powyższym, stosownie do art. 339 k.p.c. w zw. z art. 340 k.p.c., wyrok ma charakter zaoczny.

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c. wyrokowi w punkcie I nadano rygor natychmiastowej wykonalności; sąd z urzędu bowiem nadaje wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli wyrok uwzględniający powództwo jest zaoczny.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono w pkt IV wyroku.